

ÎNCHEIERE

19 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Ion Vîlcov

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Diana Iordan

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Sîrbu și Anjelei Dmitrenco împotriva Diane Iordan și Vitalie Iordan cu privire la evacuarea din imobil

împotriva deciziei Curții de Apel Bender din 28 noiembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Diana Iordan și menținută hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 15 mai 2013, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 09 ianuarie 2013, Elena Sîrbu și Anjela Dmitrenco, reprezentate de către avocatul Veaceslav Avramov au depus cerere de chemare în judecată împotriva Diane Iordan și Vitalie Iordan cu privire la evacuarea din imobil.

În motivarea acțiunii au indicat că Anjela Dmitrenco este proprietara casei de locuit din str. Soarelui, 51, or. Anenii Noi, conform titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. cadastral 1001209014 și a procesului-verbal de recepție finală din 13 octombrie 2004.

Menționează că Anjela Dmitrenco aflându-se peste hotarele țării a intenționat în anul 2010 să vândă imobilul ce-i aparține, în acest scop împuternicind-o pe mama sa Elena Sîrbu în baza procurii autentificate notarial din 17 iunie 2006 să încheie tranzacția de vânzare-cumpărare a imobilului cu un cumpărător potențial.

Afirmă că în luna august 2010 în baza acordului verbal dintre Elena Sîrbu și Diana Iordan, Vitalie Iordan s-a ajuns la înțelegerea ca familia Iordan să procure casa de locuit cu suma de 35000 Euro achitând arvuna în sumă de 5100 Euro, iar diferența în decurs de 8 luni.

Sușține că din luna aprilie 2011 au întreprins toate măsurile posibile în scopul reîntoarcerii posesiei și folosinței asupra bunului imobil văzând că cumpărătorul ignorează în mod abuziv de a încheia tranzacția convenită și termenul căreia expirase încă în anul 2011.

Mai indică că la 11 ianuarie 2012 Elena Sîrbu s-a adresat cu plângere către CPR Anenii Noi de a fi luate măsurile necesare cu pârlății care în mod abuziv ocupă

casa de locuit, însă prin ordonanța din 28 februarie 2012 s-a refuzat pornirea urmăririi penale.

La fel, menționează că în scopul apărării drepturilor sale Elena Sîrbu s-a adresat către comisia administrativă a Primăriei Anenii Noi, care prin actul din 17 ianuarie 2012 a constatat faptul că familia Iordan neavând nici un document de proprietate asupra bunului imobil nominalizat limitează accesul unei persoane împuternicite în casa de locuit.

Inițial condițiile de înstrăinare a bunului imobil au fost stabilite de vânzător și anume costul bunului imobil 35000 Euro, arvuna ca garanție a executării obligației de cumpărător 3100 Euro și termenul final de achitare 30 martie 2011.

Invocă că toate clauzele contractuale au fost încălcate de cumpărător, considerând că faptul dat le permite lor de a înainta acțiunea cu privire la evacuarea din spațiul locativ fără restituirea arvunei primite.

Afirmă că la 30 martie 2011 și 19 decembrie 2012 pârâților le-a trimis reclamația cu cerința de a elibera în mod benevol locuința litigioasă, însă nu a primit nici un răspuns, iar faptul recepționării de către pârâți a reclamației se adevărește prin semnătura de pe avizul recomandat.

Solicită evacuarea pârâților Diana Iordan și Vitalie Iordan din imobilul situat pe str. Soarelui, 51, or. Anenii Noi și restituirea bunului în folosința proprietarului.

Prin hotărârea Judecătoreiei Anenii Noi din 15 mai 2013 acțiunea a fost admisă integral, evacuați Diana Iordan, Vitalie Iordan din imobilul situat pe adresa or. Anenii Noi, str. Soarelui, 51 și restituit bunul în proprietatea Anjelei Dmitrenco.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 28 noiembrie 2013 a fost respins apelul declarat de către Diana Iordan și menținută hotărârea primei instanțe.

La 20 ianuarie 2014, Diana Iordan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și trimiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

Susține că la 25 decembrie 2013 a luat cunoștință de conținutul deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile instanțelor judecătorești inferioare.

Menționează că a avut intenția de a prezenta instanței de apel probe ce-i justifică poziția în procesul dat, care urmau să fie prezentate la examinarea apelului declarat, însă circumstanțele ce au urmat nu i-au permis a se prezenta în ședința de judecată și apelul a fost examinat la 28 noiembrie 2014 în absența ei.

Invocă că ea nu a primit citația și nu a avut posibilitatea să comunice instanței că se află la tratament medical.

Afirmă că în instanța de apel urma să prezinte înscrisurile conform cărora ea a achitat în mare măsură datoria contractuală.

Indică că dânsa s-a aflat la tratament medical, iar la 23 decembrie 2013 a născut fiica Bianca-Vitalia Iordan.

Consideră că acțiunea urmează să fie respinsă reieșind din aceea că ea a achitat mai bine de jumătate din prețul bunului imobil și faptul că are la întreținere patru copii minori, iar de un alt spațiu locativ pentru a se instala împreună cu familia și copiii minori nu dispune.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa recurente la 16 decembrie 2013, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire nr.6-2/962 (f. d. 66), iar recurenta susține că a luat cunoștință de conținutul acesteia la 25 decembrie 2013.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Diana Iordan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, și invocarea recurente precum că apelul a fost examinat în absența ei și că ea nu a primit citația, precum și imposibilitatea de a comunica instanței că ea se află la tratament medical urmează a fi apreciat critic.

Aceasta deoarece, din materialele dosarului rezultă incontestabil că Diana Iordan a fost citată în mod legal pentru ședința instanței de apel din 28 noiembrie 2013, fapt ce se confirmă atât prin copia citației expediate în adresa ultimei (f. d. 48), cât și prin avizul de recepție ce atestă recepționarea citației (f. d. 50).

De altfel, recurenta nu a prezentat probe nici în confirmarea argumentului că dânsa s-ar fi aflat în concediu de boală, fiind în imposibilitatea de a se prezenta la ședință, susținerea dată având un caracter pur declarativ.

Astfel fiind, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Diana Iordan, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Diana Iordan ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Diana Iordan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov